

войници да пасятъ вече султанскитѣ коне и стада или да косятъ султанскитѣ ливади. За сливенскитѣ войници, че сж пасели султанскитѣ коне нищо не се чува. Смѣтнѣ спомени сж останали за тѣй окастренитѣ отъ къмъ правдини сливенски войници нарѣчени чобани, които сж ходѣли въ Ц-дъ да пасятъ султанскитѣ и бейски стада. Това е траело до не по-късно отъ завѣрата (1821 г.). Тѣ сж били по-сетнѣшнитѣ поселенци на кварталитѣ Клуцохоръ и Ново-Село. Въ първия и до днесъ една отъ махалитѣ се нарича Чобанска (овчарска).

Отъ сливенскитѣ села, които сж давали войници (за пасене на султанскитѣ коне, стада и косенето на ливадитѣ му) сж: Черкешлий, Демирджилий, Глуфишево, Мечкарево, Драгоданово, селенитѣ на стария Глушникъ (живуци нѣкога между днешния и с. Чибуклий) и т. н., като не се смѣтатъ изселенитѣ села, съ което се затриватъ и прѣданията имъ, както и изчезналитѣ села, като: Гергювицъ, Матей, Тавазлий, Кованлъкъ (на ю. отъ Чокоба), Сарж-Баятъ (между Глушникъ и Есирлий), стари села до Демирджилий и задъ Глуфишево (съ непознати имена) и т. н. Отъ заселищата, вънъ отъ сливенската околия, чисто войнишки сж били Жеравна и Войника (ямболско). Жеравненскиятъ войниклъкъ е траялъ скоро до освобождението, обаче билъ упражняванъ вече не отъ българи, а отъ цигани. По пжтя за Ц-дъ, тѣ сж минавали прѣзъ Сливенъ. Циганитѣ сж замѣстили българскитѣ войници и по други краища, особено слѣдъ танзимата (1839 год.). И до днесъ тѣй нарѣчениятъ глава на нѣколко цигански сѣмейства — чери-баши, си води името отъ турското название за главатаря на българскитѣ войници, замѣстени въ ново врѣме отъ цигани. Чери-баши значи: глава на войска (чери=войска, башъ=глава), именно туй, което отначало и у българи и у турци се е наричало войвода. (Начело войводата си, по-сетнѣ нарѣченъ чери-баши, войнишката чета е излизала подъ развявано знаме, всрѣдъ свирни и игри, сбирала е подаръци отъ българи и турци и заминавала за Ц-дъ по Гергйовъ-день. У Долфиноа и др. западни пжтешественици има картини за такива войници съ мѣстни носии).

Остава да разгледаме другитѣ клонове на сливенския войниклъкъ: дервентджийството или харбалъка и соколничеството.